

קונטרס

אִשָּׁה שְׂמֵחָה

יגלה עצות נפלאות איך להצליח
בשלום-בית, ואיך לחיות חיי אשר כל
החיים.

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון

הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתובים ומאמרי

חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: מִי הָאִשָּׁה הַכִּי
שְׂמִיחָה? זוֹ שְׂזוּכָה לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן
הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ, וּמְקַיֶּמֶת אֶת
הַמְצֻוֹת שֶׁנִּתְּן לָהּ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, זֹאת נִקְרְאת אִשָּׁה
שְׂמִיחָה, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה, כְּמוֹ
לְעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

(אמרי-מוהרא"ש. חלק ב'. סימן תתקכח)

קוֹנְטֵרַס

אִשָּׁה שְׂמֵחָה

בְּתִי הִיָּקְרָה ! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחוּמָא וַיֵּגֶשׁ) : אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי, אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הָיָה מְכַבְּדִין אֶת הַמְצוּוֹת, שֶׁהֵם שְׁלוּחֵי, וּשְׁלוּחוֹ שֶׁל אָדָם כְּמוֹתוֹ, אִם כִּבְדָּתָ אוֹתָן כְּאֵלוֹ לִי כִּבְדָּתָנִי, וְאִם בְּזִיתָ אוֹתָן, כְּאֵלוֹ לְכָבוֹדִי בְּזִיתָ ; לְאִשָּׁה מְסֻרוֹ שֶׁלֹּשׁ מְצוּוֹת מִיְחָדוֹת בְּשִׁבְלָהּ : גְּדָה, חֵלָה, וְהִדְלָקַת הַגֵּר, וְעַל שֶׁלֹּשׁ מְצוּוֹת אֵלוֹ הִיא צְרִיכָה לְהִיּוֹת זְהִירָה בְּיוֹתֵר, כִּי בְּזָה הִיא מְתַקְּנַת אֶת תְּקוּן הָעוֹלָם, שֶׁנִּתְקַלְקַל עַל-יְדֵי הַנְּחָשׁ שֶׁפָּתָה אֶת חֲוָה, שֶׁמֵּאֵז יְרֵדָה קָלָלָה לָעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי שֶׁהָאִשָּׁה מְקַיֶּמֶת אֶת הַשְּׁלֹשׁ מְצוּוֹת אֵלוֹ, הִיא מְכַנִּיסָה שְׂמֵחָה בְּעֵצְמָהּ וּבְעוֹלָם, כִּי הִיא עוֹסֶקֶת בְּתְקוּן הָעוֹלָמוֹת, לְהַמְשִׁיךְ אֶת אֱלֻקוֹתָיו יְתִבְרַךְ בְּזָה הָעוֹלָם, שֶׁנִּחְסַר עַל-יְדֵי חֲוָה שֶׁפָּתָה אוֹתָהּ הַנְּחָשׁ.

וְלִכְן כָּל אֲשֶׁה הַרוּצָה שְׂתִמְשֵׁךְ עָלֶיךָ שְׂמֵחַת
 הַחַיִּים, וְתִרְגִּישׁ סְפוּק רוּחָנִי, עָלֶיךָ לְקַיֵּם אֶת שְׁלֹשׁ
 הַמְצוּוֹת הָאֵלוּ: "נְדָה" — לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד בְּעֵת
 שְׂמֵקֶבֶלֶת אֶת וְסִתָּה לְהִתְרַחֵק אֲזִי מִבְּעֵלָה, וְאֲסוּר
 לְקַיֵּם שׁוּם יְחָסִים, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר עַל הַרְחָקָה
 מִחֻלָּטָה, עַד שְׂיִפְסֹק הַדָּם, וְאַחֲר־כֵּן סְפִירַת שְׁבַע־הַ
 נְקִיִּים. וּבְכָל יוֹם בּוֹדְקֵת עֲצָמָה, וְאַחֲר־כֵּן הוֹלְכֵת
 לְטָבֵל בְּמִקְוֵה כָּשֵׁר, וְאֲזִי נִטְהָרַת לְבַעֲלָה. "חֲלָה"
 — כְּשֶׁהָאֲשֶׁה אוֹפָה חֲלָה אוֹ לָחֵם, עָלֶיךָ לְהַפְרִישׁ
 חֲלָה מִהָעֶסֶה. "הַדְּלָקַת הַנֵּר" לְכַבּוֹד שַׁבָּת, עָלֶיךָ
 לְהַדְּלִיק שְׁנֵי נֵרוֹת (אִם אֶפְשָׁר שֶׁל שֶׁמֶן — אֵין
 לְמַעַלָּה מִזֶּה), אֶחָד כְּנֶגֶד זְכוּר וְאֶחָד כְּנֶגֶד שְׂמֹר,
 וַיֵּשׁ שְׂמוֹסִיפִים עוֹד אַרְבָּעָה נֵרוֹת שֶׁל חֵלֶב כְּנֶגֶד
 אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל שֵׁם הַיָּיִ"ה בְּרוּךְ הוּא, וּבְכָל פַּעַם
 כְּשֶׁנוֹלֵד בֶּן אוֹ בֵּת, הִיא מוֹסִיפָה עוֹד נֵר. וְהַשְּׁלֹשׁ
 מְצוּוֹת הָאֵלוּ נִמְסְרוּ לְאִשָּׁה דִּיקָא, וּבְשַׁעָה שֶׁהִיא
 מְקַיֶּמֶת אוֹתָן, רְאוּיָה לָהּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה
 הַצְּוִי שֶׁל הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ בְּשִׁבִיל הָאֲשֶׁה, כְּדִי
 לְעַסֵּק בְּתִקּוּן הָעוֹלָם.

וְאִם הָיִית יוֹדַעַת אֵיזָה נִחַת-רוּחַ אֶת גּוֹרְמַת
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקִיּוֹם הַשְּׁלֹשׁ מְצוּוֹת הָאֵלוּ

שְׂנֵתָנוּ לָךְ, הָיִיתַת תָּמִיד "אִשָּׁה שְׂמֵחָה", כִּי אֵין עוֹד
 שְׂמֵחָה כְּמוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
 וְלִהְפֹּךְ — הָעֲנֵשׁ עַל זֶה קָשָׁה מְאֹד, וְכַמְּאֲרָם ז"ל
 (שְׁבַת ל.א.) עַל שֶׁלֶּשׁ עֲבֵרוֹת נָשִׁים מֵתוֹת בְּשַׁעַת
 לִידָתָן: עַל שֶׁאֵינָן זֹהִירוֹת בְּנֹדָה, בְּחָלָה, וּבְהִדְלָקַת
 הַנֶּר; כִּי אַז בְּשַׁעַת לֵידָה הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְרַחֲמִים
 מְרַבִּים, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר כְּשׁוֹרָה, כִּי בַעֲת שֶׁהָאִשָּׁה
 נִמְצְאָת בְּסִכָּנָה, אֲזִי תוֹבְעִים כְּבָר עַל מַעֲשֵׂיהָ
 הַרְעִים שְׁעַשְׂתָּה, חַס וְשָׁלוֹם.

וְלָכֵן, בְּתֵי הַיְקָרָה! רְאֵי לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל הַלְכוֹת
 טְהוֹרֹת הַמְשֻׁפָּחָה, לְשִׁמּוֹר עַל חֻקֵי נֹדָה, אֲשֶׁר זֶה
 חֻמּוֹר מְאֹד מְאֹד, כִּי בַעֲת שֶׁמְקַבֵּלֶת אִשָּׁה אֶת
 וְסִתָּה, עָלֶיהָ לְפָרֵשׁ אֶז לְגַמְרֵי מִבְּעָלָהּ, וְהַהֲכָרַח לָךְ
 לְלַמֵּד אֶת כָּל דֵּינֵי הַהֲרַחְקוֹת, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד
 חֻמּוֹר, וְכַמְּאֲרָם ז"ל (שְׁבַת יג.): תָּנִי דְבֵי אֵלֶיהוּ,
 מַעֲשֵׂה בְּתִלְמִיד אֶחָד, שֶׁשָּׁנָה הֲרַבָּה וְקָרָא הֲרַבָּה,
 וְשִׁמַּשׁ תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים הֲרַבָּה, וְנָמַת בְּחֻצֵי יָמָיו,
 וְהִיתָה אֲשֶׁתוֹ נוֹטְלַת תְּפִלָּתוֹ וּמְחַזְרָתָם בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת
 וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת, וְאָמְרָה לָהֶם: כְּתִיב בַּתּוֹרָה "כִּי
 הוּא חֲיִיךְ וְאָרְךְ יָמֶיךָ", בְּעָלִי — שֶׁשָּׁנָה הֲרַבָּה,
 וְקָרָא הֲרַבָּה, וְשִׁמַּשׁ תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים הֲרַבָּה, מִפְּנֵי

מֵה מֵת בַּחֲצֵי יָמָיו? ! וְלֹא הָיָה אָדָם מִחֲזִירָה דָּבָר.
 פַּעַם אַחַת נִתְאַרְחַתִּי אֶצְלָהּ, וְהִיְתָה מְשִׁיחָה כָּל
 אוֹתוֹ מְאֲרָע, וְאָמַרְתִּי לָהּ: בְּתִי, בִּימֵי נְדוּתְךָ מֵה
 הוּא אֶצְלֶךָ? אָמְרָה לִי: חֵס וְשָׁלוֹם, אֲפִלוּ בְּאֶצְבַּע
 קִטְנָה לֹא נָגַע בִּי. בִּימֵי לְבוּנֶיךָ מֵה הוּא אֶצְלֶךָ?
 אָכַל עָמִי וְשָׁתָה עָמִי וַיֵּשֶׁן עָמִי בְּקִרְוֹב בְּשָׁר, וְלֹא
 עָלְתָה דַעְתּוֹ עַל דְּבַר אַחֵר. וְאָמַרְתִּי לָהּ: בְּרוּךְ
 הַמָּקוֹם שֶׁהָרְגוּ, שֶׁלֹּא נָשָׂא פָּנִים לַתּוֹרָה, שֶׁהָרִי
 אָמְרָה תּוֹרָה (וַיִּקְרָא יח, יט): "וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת
 טְמֵאָתָה לֹא תִקְרַב", כִּי אַתָּא רַב דִּימֵי אָמַר מְטָה
 חֲדָא הֵוְאִי [מְטָה אַחַת הִיְתָה] בְּמַעְרְבָא אָמְרִי
 [בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ], אָמַר רַב יִצְחָק בַּר יוֹסֵף סָנֵר
 מִפְּסִיק בֵּינוּ לְבִינָה; הָרִי שֶׁלֶךָ לְפָנֶיךָ, שְׁבִימֵי סְפִירַת
 שְׁבַעַת נְקִיִּים, גַּם אִז אָסוּר לְהִיּוֹת עִם הַבַּעַל בְּיַחַד
 בְּקִרְוֹב בְּשָׁר, וְאֲפִלוּ שְׁסָנֵר מִפְּסִיק בֵּינֵיהֶם אָסוּר
 בְּאָסוּר חָמוּר, וְאָסוּר לְהִקְלַל בְּזָה, כִּי אֵין צָרִיךְ
 לוֹמַר, שֶׁלֹּא רַק כָּל זְמַן שֶׁאִשָּׁה מְקַבֶּלֶת אֶת וְסִתָּה,
 אִז הִיא נֹדָה, אֶלָּא אֲפִלוּ בִימֵי סְפִירַת שְׁבַעַת נְקִיִּים,
 צָרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד בְּעִנְיַי הַרְחָקוֹת, שֶׁלֹּא
 יִגְעוּ אַחַד בְּשָׁנִי, וְלֹא יוֹשִׁיטוּ חֶפֶץ מִיַּד לְיָד, וּמִכָּל
 שְׂכָן שֶׁלֹּא יֵאָכְלוּ בְּצִלְחַת מְשִׁתְּפָת. וְאַחֲר־כֵּן
 הוֹלְכֶת לְטַבַּל בְּמִקְוֵה כָּשָׁר, וְזֶה נִסַּח הַבְּרָכָה

שְׂמֵבִרְכַת בְּמִים: "בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
הַטְּבִילָה"; וְאִם תִּהְיֶי נִזְהָרַת בְּהִלְכוֹת טְהָרַת
הַמְּשֻׁפָּחָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ אֲרִיכוֹת יָמִים
וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתַחֲיֵי חַיֵּי נַחַת וְאֲשֶׁר וְאַהֲבָה עִם
בְּעִלְךָ, וְלִמְעֻלָּה בְּשָׂמִים זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב,
וּמִתְּפָאֲרִים עִם אִשָּׁה הַשּׂוֹמְרַת עַל טְהָרַת הַמְּשֻׁפָּחָה.
וְלָכֵן, בְּתֵי הַיְקָרָה! אִם אַתְּ רוֹצָה לְהִיּוֹת "אִשָּׁה
שְׂמֵחָה", עָלֶיךָ לְשָׂמֵר מְאֹד מְאֹד עַל טְהָרַת
הַמְּשֻׁפָּחָה, שֶׁזֶּה יִקְרַב אוֹתְךָ אֶל בְּעִלְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
כִּי עַל-יָדֵי שְׂפּוֹרְשִׁים חֲצִי חֲדָשׁ, עַל-יָדֵי-זֶה בְּכָל
פַּעַם יִהְיֶה אֶצְלָכֶם כְּאִלוֹ עֲכָשׁוּ הַתְּחַתְּנָתָם, וְתִהְיֶוּ
הַכִּי מְאֻשְׁרִים, כִּי אַתֶּם עוֹשִׂים אֶת רְצוֹן הַבּוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְעָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּשִׁמְרַת דִּינֵי נְדָה,
אַתְּ מִמְּשַׁכֶּת עַל עֲצֻמְךָ אוֹר גָּדוֹל מִהָעוֹלָמוֹת
הָעֲלִיוֹנִים.

וְכֵן הוּא בְּעֵינֵי הַדְּלָקַת גִּירוֹת שַׁבָּת, אֲשֶׁר הוּא
דָּבָר גָּדוֹל, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת
קג:): הַרְגִיל בִּגְר, הוֹיֵן לִיָּה בָּנִים תִּלְמִידֵי חֲכָמִים;
וְלָכֵן בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, הוּא הַזְּמַן הַכִּי חָשׁוּב
בְּשָׂמִים, שְׂיִכּוֹלִים לְפַעַל אֶצֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

כָּל מֵה שְׁצָרִיכִים, וְאִם הַנְּשִׁים הָיוּ יוֹדְעוֹת מֵה
 תְּפִלוֹתֶיהֶן עוֹשׂוֹת בַּשָּׁמַיִם בְּעֵת הַדְּלָקָת הַנִּירוֹת, הָיוּ
 שׁוֹפְכוֹת דְּמָעוֹת כַּמַּיִם, וּמִבְּקָשׁוֹת וּמִתְחַנְּנוֹת לְפָנָיו
 יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שֶׁהֵן צָרִיכוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה
 מִתְפַּלֶּלֶת אָז, הִיא מְאֹד רְצוּיָה. וְלָכֵן בִּתְּי הַיְקָרָה!
 בְּעֵת שֶׁאַתְּ מְדַלֶּקֶת אֶת הַנִּירוֹת שָׁבֶת, תַּעֲמִדִי לְפָנָיו
 הַנִּירוֹת, וּתְבַקְשִׁי אָז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שֶׁאַתְּ
 צָרִיכָה, וְאָז תִּרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, וּבִפְרָט
 כְּשֶׁמִתְפַּלְלִים אָז עַל הַבַּעַל וְעַל הַיְלָדִים, הַתְּפִלָּה
 מְאֹד רְצוּיָה, וְהָאִשָּׁה שֶׁאֵין לָהּ יְלָדִים, אָז הוּא הַזְּמַן
 לְפַעַל בְּעֵבוֹר יְלָדִים, וַיְכוּלִים לְבַקֵּשׁ בְּעֵבוֹר הַכֹּלֶל
 וּבְעֵבוֹר הַפְּרָט. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה,
 פְּרָשָׁה לֵא, סִימָן יא): בְּזָכוֹת לְהַעֲלוֹת גֵּר תְּמִיד, אַתֶּם
 זוֹכִים לְהַקְבִּיל פָּנָיו גֵּרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמַּשִּׁיחַ; כִּי אָז
 בְּעֵת הַדְּלָקָת הַנִּירוֹת מְדַלִּיקִים אֹרוֹת צְחָצְחוֹת
 בַּשָּׁמַיִם, כִּי כְּשֶׁמְדַלִּיקִים כָּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם גֵּר
 בְּעֵבוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, כֵּן נְדַלְקִים לְמַעַלָּה אֹרוֹת צְחָצְחוֹת
 בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, כִּי הַנְּשָׂמָה הִיא חֵלֶק אֱלוֹן מִמַּעַל,
 וְכִבְיָכוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם-כֵּן נִקְרָא אֹר, כְּמוֹ
 שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים כז, א) "הַיְיָ הָאֹרִי וַיִּשְׁעֵי", וְלָכֵן
 כְּשֶׁמְדַלִּיקִים כָּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם גֵּר בַּשְּׂבִיל הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, נְדַלֵּק לְמַעַלָּה אֹר גְּדוֹל מְאֹד. וּמֵאָז

חָטָא אָדָם הָרָאשׁוֹן שֶׁהִחֲשִׁיף אֶת אֹרֹו יִתְבַּרַךְ
 בְּעוֹלָם, עַל-יְדֵי שְׁחִוָּה נִתְּנָה לוֹ לֶאֱכֹל מֵעֵץ הַדַּעַת
 טוֹב וְרָע, לָכֵן הִיא קְבֻלָּה תְּקוּן לְהַדְלִיק נֵר לְכַבּוֹד
 שַׁבָּת וַיּוֹם טוֹב, וְאִם הָאִשָּׁה נִזְהָרַת בְּזֶה, עַל-יְדֵי-זֶה
 הִיא עוֹסֶקֶת בְּתְקוּן אָדָם וְחַוָּה, וּמְחַמַּת שְׁחִוָּה גְרָמָה
 עַל-יְדֵי הַסֵּתֶת הַנֶּחֱשׁ מִה שְׁגָרָמָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְּנָה
 לָהּ דִּיקָא הַמְצִוָּה הַזֹּאת. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה הַנִּזְהָרַת
 בְּמַצּוֹת הַדְּלָקַת נֵר שַׁבָּת, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה גּוֹרָמַת טוֹב
 לְעֲצָמָה וְטוֹב לְעוֹלָם. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (שַׁבָּת ל.ב.): נִשְׁמָה שְׁנַתְתִּי בְּכֶם קְרוּיָה נֵר, עַל עֶסְקֵי
 נֵר הַזֹּהָרְתִי אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם מְקִיָּמִים אוֹתָם —
 מוֹטָב, וְאִם לֹא — הָרִינִי נוֹטֵל נִשְׁמַתְכֶם; וְלָכֵן
 אִשָּׁה צְרִיכָה לְהַקְפִּיד בְּיוֹתֵר עַל הַדְּלָקַת נֵרוֹת
 לְכַבּוֹד שַׁבָּת וַיּוֹם טוֹב, וְזֶה לָהּ תְּקוּן גָּדוֹל מְאֹד,
 וּבַפֶּרֶט כְּשִׁזְכָּה אֶז לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ,
 כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה הִיא תִּקְבָּל, כִּי אֶז הוּא עֵת
 רְצוֹן גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם לְאִשָּׁה.

וְסִפְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת כג.): רַב
 הוֹנָא הָוָה רַגִּיל דִּיהָוָה חֲלִיף וְתָנִי אֶפִּיתְחָא דִּרְבִּי
 אַבִּין נַגְרָא [שֶׁהָיָה רַגִּיל לְעֵבֹר עַל פֶּתַח רַבִּי אַבִּין],
 חָזָא דִּיהָוָה רַגִּיל בְּשַׂרְגִּי טוֹבָא [רָאָה שֶׁהוּא רַגִּיל

לְהַדְלִיק הַרְבֵּה גְרוֹת], אָמַר: תְּרִי גְבֻרִי רְבֻרְבִי נִפְקִי
 מִהֶכָּא [שְׁנֵי אַנְשִׁים גְּדוּלִים יֵצְאוּ מִכָּאן], נִפְקִי
 מִיְנֵיהוּ [יֵצְאוּ מִשָּׁם] רַב אֵיִדִי בַר אָבִין וְרַב חִיָּא בַר
 אָבִין. רַב חֲסֵדָא הָוָה רָגִיל דְּהָוָה חֲלִיף וְתַנִּי
 אֶפְיִתְחָא דְּבִי נָשָׂא דְּרַב שִׁיזְבִי [הוּא עֵבֶר דְּרַף
 הַפְּתַח שֶׁל אִשְׁתּוֹ שֶׁל רַב שִׁיזְבִי], חָזָא דְּהָוָה רָגִיל
 בְּשַׂרְגִי טוֹבָא [רָאָה שֶׁהִיְתָה רָגִילָה לְהַדְלִיק הַרְבֵּה
 גְרוֹת], אָמַר גְּבַרְא רַבָּא נָפַק מִהֶכָּא [אָדָם גְּדוּל יֵצֵא
 מִכָּאן], נָפַק מִיְנֵיהוּ [יֵצֵא מֵהֶם] רַב שִׁיזְבִי; רוּאִים
 מְכַל זָה, שְׂאִשָּׁה הַמְרַבָּה בְּהַדְלָקַת גְרוֹת זוֹכָה
 לִילָדִים תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים. וְהַמְנַהֵג הַנְּכוּן לְאִשָּׁה
 שְׂמִתְחַתֶּנֶת, לְהַתְחִיל אֲזַי לְהַדְלִיק בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה
 שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שָׁמֶן זַיִת לְכַבוֹד שַׁבָּת — אֶחָד כְּנָגֵד
 זְכוֹר, וְאֶחָד כְּנָגֵד שָׂמוֹר, וּמוֹסִיפִים עוֹד אַרְבָּעָה
 גְרוֹת שֶׁל חֶלֶב, כְּנָגֵד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֵׁם הַיָּיִ"ה
 בְּרוּךְ הוּא, וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁנּוֹלָד בֶּן אוֹ בַת מוֹסִיפִים
 גַּר אֶחָד, וְלֹא יוֹתֵר מִזֶּה, וְהַכֹּל כְּפִי הַמְנַהֵג, שְׁכַל
 אַחַת תַּחֲזִיק בַּמְנַהֵג שְׂרָאָתָה אֶצֶל הַהוֹרִים שְׁלָה,
 כְּמוֹ שְׂאִמֵּר הַחֲכָמִים מְכַל אָדָם (מִשְׁלֵי א'): "שְׁמַע בְּנֵי
 מוֹסֵר אָבִיךָ, וְאַל תִּטְּשׁ תּוֹרַת אֲמִיךָ", וְזֶה נִסְחַ
 הַבְּרָכָה שְׂמִבְּרָכָת: "בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק גַּר

שֶׁל שֵׁבֶת"; וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂמֵנֶצֶלֶת אֶת הַדְּלָקָה
הַנֵּרוֹת לַעֵת רְצוֹן, לְבַקֵּשׁ אֶז הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

וְכֵן יֵשׁ לְאִשָּׁה מִצְוָה שֶׁל הַפְּרָשֶׁת חֲלָה מִן
הָעֶסָה, שְׂזוֹ מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד. וְכִךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (יְלִקוּט בְּרֵאשִׁית, רָמַז כג): מִפְּנֵי מַה נִּתֵּן
לְחֹה מִצְוֹת חֲלָה? עַל-יְדֵי שֶׁקְּלָקְלָה אֶת אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, שֶׁהִיא גֹמֵר חֲלָתוֹ שֶׁל עוֹלָם; וְלִכֵּן בְּשָׂעָה
שֶׁהָאִשָּׁה מִפְּרָשֶׁת חֲלָה מִן הָעֶסָה, אֶז הִיא זוֹכָה
לְתַקֵּן מַה שֶׁקְּלָקְלָה חֹהָה, וְהִיא מִמְּשִׁיכָה חַיִּים
לְעוֹלָם. וְאִשָּׁה שְׂזוֹכָה לְהַפְּרִישׁ חֲלָה מִן הָעֶסָה, הִיא
הַכִּי מְאֻשְׁרֶת, וְהִיא נִקְרָאת "אִשָּׁה שְׂמֵחָה".
וְכִמְאֹמְרָם ז"ל (בְּמִדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה יז, סִימָן ב') עַל
הַפְּסוּק (קֹהֶלֶת ט, ז): "אֲכַל בְּשֵׂמֶחָה לַחֲמֶךְ" — זו
הַפְּרָשֶׁת חֲלָה. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קֹהֶלֶת
רַבָּה, פְּרָשָׁה ב'): "כִּי לְבִי שְׂמֵחַ מִכָּל עֲמָלִי" — זו
הַפְּרָשֶׁת חֲלָה, וְלִכֵּן כָּל אִשָּׁה שְׂזוֹכָה לְהַפְּרִישׁ חֲלָה
מִן הָעֶסָה, עָלֶיהָ לְזַכֵּר שֶׁאֶז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל
בְּשָׂמִים, וַיְכֹלֹת לְפַעַל אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּל מַה
שְׂרוּצוֹת. וְאַף שֶׁבְּדָרְךָ כָּלֵל הַנְּשִׁים קוֹנוֹת כְּבָר חֲלוֹת
בְּמֵאֻפְיָה, עִם כָּל זֹאת אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂלֵכָל הַפְּחוֹת
פַּעַם בְּחֹדֶשׁ אוֹפָה חֲלָה בְּעֶצְמָהּ, כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת

הפְּרִשֶׁת חֲלָה מִן הָעֶסָה, שָׁזוּ מִצּוֹה חֲשׂוּבָה מְאֹד מְאֹד, וְגוֹרְמַת תְּקוּן גָּדוֹל בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים. וְאִפְלוּ אִם אִשָּׁה אוֹפָה עֲגָה עִם מִי פְרוֹת, שָׁעַל זֶה לֹא צְרִיכִים לְהִפְרִישׁ חֲלָה, עִם כָּל זֹאת אִם הִיא מוֹסִיפָה לְאִפּוֹת עוֹד עֲגָה בְּעֵבוֹר אִיזוֹ מִשְׁפָּחָה עֲנִיָּה אוֹ לְאִלְמָנָה וִיתוּמִים, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר הַמִּצְוָה הַזֹּאת, שְׂזֵה גַם־כֵּן בְּכֻלָּל הַפְּרִשֶׁת חֲלָה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה אִשָּׁה שְׁעוֹזֶרֶת לְחִבְרָתָהּ.

וּבְעֲנִין הַפְּרִשֶׁת חֲלָה, עָלֶיךָ לְדַעַת אֶת הַהִלְכָה : הִלְשׁ עֶסָה מִחֲמַשֶּׁת מִיַּי דָּגָן, כְּדִי לְאִפּוֹת אוֹתָהּ, חֲיִב לְהִפְרִישׁ מִמֶּנָּה חֲלָה, אִם יֵשׁ בָּהּ קֶמַח כְּשַׁעוֹר. הַשַּׁעוֹר הַחֲיִב בְּחֲלָה הוּא יוֹתֵר מִקִּילוֹ וְחֲצִי. וְיֵשׁ אוֹמְרִים קִילוֹ וְרִבְעֵי. קֶמַח שֶׁל תַּפּוּחֵי אֲדָמָה, שֶׁל אֲרִז וְשֶׁל תִּירָס, אֵינּוּ בְּכֻלָּל קֶמַח דָּגָן. וְזֶה סֵדֶר הַהִפְרָשָׁה : חוֹתֵךְ מִן הָעֶסָה חֲתִיכָה גְדוֹלָה כַּזֵּית, וּמְבָרֵךְ : "בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִפְרִישׁ חֲלָה מִן הָעֶסָה"; וְאוֹמֵר : "הֲרִי זֶה חֲלָה". וְאֵת הַחֲלָה הַמְּפֹרֶשֶׁת שׁוֹרְפִים בְּאֵשׁ. מָה אָמַר לָךְ, בְּתִי הִיקָרָה ! אֵין עוֹד דְּבַר גָּדוֹל מְזֵה, עַד שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְלִקוּט וַיְקָרָא, רַמְזוֹ תְקַנְד) : אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן,

לָמָּה נִסְמְכָה פָּרַשְׁת חֲלָה לְפָרַשְׁת עֲבוּדָה זָרָה?
 לומר לך, שְׁכָל הַמְקַיִם מְצוֹת חֲלָה, כְּאֵלוֹ בְטֵל
 עֲבוּדָה זָרָה, וְכָל הַמְבֵטֵל מְצוֹת חֲלָה, כְּאֵלוֹ קַיִם
 עֲבוּדָה זָרָה; אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר (מְשָׁלִי ו, כו): "כִּי בְעַד
 אֵשֶׁה זוֹנָה עַד כְּפָר לָחֵם", מִי גָרַם שְׁתַּכְפֹּשֵׁל בְּזוֹנָה?
 עַל-יְדֵי שְׁאֲכַלְתָּ כֶּכֶר שְׂאִינוֹ מְעֻשָׂר. אָמַר רַבִּי
 שְׂמַעוֹן בֶּן לָקִישׁ (בְּמִדְבָר ה, ו): "וְאִישׁ אֶת קַדְשֵׁיו לֹו
 יִהְיוּ", מָה כְּתִיב בַּתְּרִיָּה (שָׁם ה, יב): "אִישׁ אִישׁ כִּי
 תִשְׁטָה אֶשְׁתּוֹ" וְגו', וְכִי מָה עֲנִין זֶה לָזֶה, אָנִי
 אָמַרְתִּי תֵן מִתְּנִתְךָ לַכֹּהֵן, וְאַתָּה לֹא עָשִׂיתָ, חַיִּיךָ
 שְׂאֵנִי מִצָּרִיכְךָ, שְׁתָּבִיא אֶשְׁתְּךָ אֶל הַכֹּהֵן, שְׁנֹאֲמַר
 (שָׁם ה, יד): "וְהֵבִיא הָאִישׁ אֶת אֶשְׁתּוֹ אֶל הַכֹּהֵן".
 וְלָכֵן רָאִי מְאֹד מְאֹד לְהִזָּהֵר בְּמְצוֹת הַפָּרַשְׁת חֲלָה,
 וְזֶה יָבִיא לָכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמַתִּי, וּבַפֶּרֶט כְּשִׁזּוּכִים
 גַּם לַעְזוֹר לְמִשְׁפָּחוֹת עֲנִיִּים וּלְנִצְרָכִים, לְאַלְמָנוֹת
 וִיתוּמִים וְכוּ', וְכִשְׂאוּפִים חֲלָה, אוֹפִים עוֹד חֲלָה
 אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם לָתֵת לָהֶם, זֶה מְצוּהָ גְדוֹלָה עַד מְאֹד.

בְּתֵי הַיְקָרָה! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָךְ שְׁלֹשׁ
 מְצוֹת כָּל-כָּף יְקָרוֹת, אִם תִּהְיִי חֲזָקָה בָּהֶן, אֵין עוֹד
 אֲשֶׁר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וּבְזָכוֹת אֵלוֹ הַשְּׁלֹשׁ מְצוֹת
 שְׁתַּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְקִיּוֹן, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא באריכות ימים ושנים טובות, ותזכי לשלום-
בית אمتי ולנחת מהילדים, והקדוש ברוך הוא
ימשיך עליך אור וזיו וחיות ודבקות עליונה, עד
שתזכי להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, שישרה
תמיד בתוך ביתך, ובִיחַד תזכור לראות בישועתן
של ישראל.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!